

TELEGRAFUL ROMAN.

ăpare Marție, Joi și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 7205 Pl.

Cerculariu

cătră tôte oficiile protopresbiterale din arhidieceșana Transilvaniei.

Fîind-că cu începutul anului viitoriu 1894 espiră periodul de trei ani, pe care la anul 1891 s'au constituit în arhidieceșana noastră transilvană comitetele și epitropiile parohiale, de asemenea sinódele, comitetele și epitropiile protopresbiterale, — pentru reconstituirea acestor corporațiuni și organe pe un anier de trei ani, decretăm conform dispozițiunilor statutului organic și regulamentelor din vigóre, respective împróspectăm următoarele norme de procedură:

I. Pela finea anului curent 1893, fie-care comitet parochial în conțelegere cu oficiul parochial, avënd în vedere §. 5 al regulamentului congresual din anul 1878 pentru parochii, are să compună lista generală a tuturor parochienilor, cari după §. 6 din statutul organic au calificațiunea de membri ai sinodului parochial. Acestă listă oficiul parochial o publică în biserică cel puțin cu 8 zile înainte de ținerea sinodului parochial ordinariu în luna lui Ianuarie 1894, apoi aprobată în sinodul procsim ordinariu și provădută cu subscrierea președintelui și a notariului sinodal, eventual și cu a membrilor comitetului parochial, cari au încurs la compunerea ei, o păstrează bine în arhivul parochial. Numai acei parochieni pot participă în anul 1894 la sinódele parohiale, cari vor fi petrecuți în această listă.

II. În decursul lunii lui Ianuarie 1894 la un termen cel puțin, care se publice în biserică cel puțin cu opt zile mai înainte, are să se întrunescă în fie-care comună bisericescă sinodul ordinariu parochial pentru agendele ordinarii indicate în

statutul organic, între cari pentru astădată vine în special alegerea comitetului și a epitropiei parohiale, precum și alegerea de membri suplenți în comitetul parochial în număr de jumătate, conform concludului congresual din 1891 Nr. 149. Termenul pentru acest sinod se ficscăză cu băgare de sémă la §. 9 din statutul organic și la îndrumările oficiului protopresbiteral pentru cazul, când însuși protopresbiterul ar voi să conducă sinodul parochial.

III. Comitetele și epitropiile parohiale alese pentru periodul de trei ani, ce espiră, își continuă funcțiunile lor până la alegerea comitetelor și epitropiilor nouă în sinodul parochial procsim. Într'aceea comitetele și epitropiile de până acum eșcută dispozițiunile statutului organic din §§. 21, 23 și 27, privitoare la rațiociniunile anuale, la budgetul pentru anul nou, și preste tot la averea comunei bisericesci.

IV. Sinodul parochial ordinariu, care se va ținé în Ianuarie 1894, după pertractarea altor obiecte curente indicate în statutul organic, precum sunt: revisiunea rațiociniunilor din anul precedent, statorirea budgetului pentru anul nou, ș. a., va alege pre membrii comitetului și ai epitropiei parohiale, ér aceștia se vor constitui numai decăt și vor întră în funcțiune; în fine lista lor se va trimite protopresbiterului tractual pentru a o promovă la consistoriul arhidieceșan.

V. Fîind-că comitetele parohiale, conform concludului congresul din anul 1878 Nr. 196, sunt totdeodată scune scolare provădute în legea țerii (Art. XXVIII §. 9. din 1876): de aceea la alegerea comitetelor parohiale se se ia în combinațiune acei membri, cari seiu ceti și serie după cum cere legea. Acestă se se observe, precăt este posibil, și la alegerea membrilor epitropiei parohiale.

VI. Comitetele parohiale din acele comune bisericesci, cari susțin împreună

una sau mai multe scóle, vor alege din sinul lor — întrucăt va fi espirat periodul de șese ani al celor aleși — câte trei membri, cari întruniți vor formă comitetul comun scolaru pe alți șese ani, ér acesta va alege o epitropiă comună scolară, preste tot din patru membri, pe durata de trei ani, conform §§-lui 28 din statutul organic.

VII. Pentru restaurarea sinódelor protopresbiterale pe un period nou de trei ani, se vor alege atât membrii din cler, cât și cei mireni în proporțiunea și numărul statorit în §. 38 din statutul organic. Alegerile membrilor sinodului protopresbiteral se vor eșcuti după normele precisate mai jos, cât se póte mai curënd așa, ca sinódele protopresbiterale, cari au a se întruni negreșit în prima sau în a doua Duminecă a lunii lui Februarie, se fie sinódele consituante, și se póta fi convocate pe una din acele Dumineci, cu 14 zile mai înainte.

VIII. Alegerea membrilor din cler pentru sinódele protopresbiterale conform §-lui 40 din statutul organic, se va eșcuti așa: că fie-care oficiu protopresbiteral va convocă întréga preoșime din protopresbiteratul respectiv la un termen și la un loc acomodat, unde apoi sub președința protopresbiterului sau a administratorului protopresbiteral preoșimea adunată va alege prin aclamare sau prin votare pre membrii preoșici ai sinodului protopresbiteral în numărul normal, ér despre actul alegerii se va face protocol, și acesta se va predă oficiului protopresbiteral.

IX. Pentru alegerea membrilor mireni ai sinódelor protopresbiterale în puterea autorizării, ce o au consistoriile în §§. 40 și 140 ai statutului organic, se dispune: ca aceste alegeri, analog cu alegerea deputaților pentru sinodul eparochial, se se eșcutescă și astădată în sinódele parohiale, după modul următoriu:

1. Fie-care tract protopresbiteral după numărul sufletelor indicat în §. 38 din statutul organic are să fie împărțit în 16, respective în 24 cercuri electorale, și în fie-care cerc se alege câte un membru mirén pentru sinodul protopresbiteral.

Oficiul protopresbiteral are se face cunoscute tuturor comunelor bisericesci spre orientare cercurile electorale aprobate de consistoriu.

2. Se lasă și acum în voia sinódelor parohiale, ca ele la alegerea membrilor mireni pentru sinodul protopresbiteral, sau se rămână sub presiđiul lor natural, sau se și alegă pentru actul acesta un președinte, cu abateré dela §. 10 și analog cu §. 91 lit. e) din statutul organic; în tot casul înse sinódele parohiale au să se și alegă și câte doi bărbați de încredere pentru controlarea votării, precum și un notariu pentru agendele scripturistice, conform statutului organic §. 7. p. 6. combinat cu §§. 40 și 140.

3. Unde o singură comună bisericescă forméză un cerc electoral: acolo sinodul parochial alege prin aclamare sau prin votare nominală un membru mirén la sinodul protopresbiteral; despre alegere se face un protocol special subscris de președinte, de bărbații de încredere și de notariu, și acela se trimite numai decăt la oficiul protopresbiteral ca credențional pentru membrul ales.

4. Unde o singură comună bisericescă forméză două sau mai multe cercuri electorale: acolo sinodul parochial alege pentru sinodul protopresbiteral atât membri mireni, câte cercuri atăceși comună, urmând în celalalte după normele din punctul precedent.

5. Decăt un cerc electoral se compune din două sau din mai multe comune bisericesci: pentru alegerea unui membru mirén la sinodul protopresbiteral sinódele parohiale din acele comune au a procede în următoriu mod:

FOIȚA.

In sara Crăciunului.

Era în amurgul sării.

Fulgii de zăpadă cădeau într'una. Pământul întreg ărea a fi o mare albă.

Era sara Crăciunului.

George Brădean își încheiase óra oficiului mai iute, ca de obicei. Voia să mérégă acasă să își vadă de băieți.

Aurica cu Ionel săreau veseli prin odaie și asteptau cu nerăbdare sosirea ángerului.

Lelea Irină umbla în cóce și în colo, isprăvînd mereu la treburile de ale casei.

— Așa-i lele Irină, că astăzi vine ángerul și ne aduce jucării?

— Așa-i, așa, dragii mei, stați numai frumuse și vă rugați lui Dumneșeu, pentru mama vóstră, căci ea trimite ángerușul.

Fața băieților pe moment se întunecă, dar îndată ce și-au adus éráși aminte de jucăriile și bombónele ce le trimite mama lor din ceriu, se mai înveseli. Vorbele lelei Irina însă, deși ei erau mititei, au tăiet în inima lor. S'au pus am într'un unghet lângă olaltă și ștăteau și asteptau liniștiți.

Lelea Irină observă schimbarea și o impresionă forte.

— O dragii lelii — își dișe ea — v'am stricat inimă, n'am putut țicea eu în sara acéșta, se nu le vorbesc de mamă.

Merse apoi la ei și neteđindu-i pe cap, îi mângăia cu vorbe dulci. Ochii ei aprópe seci i se umplură de lacrimi.

O, căci demult e ea în casă. Ea a legănat pe fie iertată mama lor și în brațele ei au crescut și băieții acestia. S'a împărțit de o potrivă în durere și în veselie cu ei.

Când întră Brădean în casă băieții fugiră la el și îi îmbrășișară genunchii.

— Tata, tata, lele Irină uite, a venit tata.

— Bine, dragii lelii, bine. Acum vă las dar cu tata, ăcaci eu am treburile pe afară.

Brădean era trist. Luă băieții și îi puse pe genunchi, unul de o parte altul de alta și asculta la vorbele lor. Adecă ărea că ascultă, însă gândul lui sbura de lângă ei afară în cimiteriu.

Aici sub zăpadă era un mormânt próșpet, în care zăcea acum fecere și nesimțitoare soția, mama băieților și fericirea lui.

Atară sufla vântul.

Fulgii cari cădeau. ăreau a fi tot atâtea fire de diamanta, presărate de o mână nevedută.

Vântul se isbia cu tărie în ferestri, ca și când ar fi voit să pătrundă în casă. Șuierăturile lui se auđiau asemenea unui bocet din mormânt. Fulgii de zăpadă suflați de vânt acopereau ramele ferestrilor, cărări, totul — totul.

Când întră lelea Irină îl află pe Brădean tot cu băieții pe genunchi, pe fața lui se vedea tristeță și durere. Lelea Irină deschise ușa odăiei vecine. Băieții îndată au sărit jos și au alergat la ușe. Pe prag sau oprit privind la pomul de Crăciun, pe care ardeau o grămadă de lumini. Lor le ărea un ocean de lumină. Indestulindu-se apoi cu privirea în general, s'au apropiat, căutându-și fiecare darul său.

Ici era o păpușică îmbrăcată în haină de sərbătóre pentru Aurica, colo un cal trufaș cu cómă grosă pentru Ionel. Mai sus o șatulă cu vase mărunte pentru Aurica, în altă șatulă soldați pentru Ionel ș. a.

Mai la o parte atărna o hăinuță pentru Aurica și un rënd de haine pentru Ionel, lângă ele era atărna un șal de mătăsă și o punguliță tot de mătăsă pentru Brădean.

Aceste au fost făcute de dómna Brădean. Înainte cu două săptămâni însă cruda mórte o răpi din sinul familiei, fără să se póta împărtași la bucuria iubiților ei în sara Crăciunului.

Brădean încă se afișea de pom, ochii lui însă erau rătăciți, nu vedea singuraticile obiecte. În creerii lui se făcuse un resbel de simțeminte.

Lelea Irină luă de pe pom lucrurile mai mari și le împărți.

— Uite domnule aci e și darul domnicitale, Ángerul acela din ceriu, ce veghiază acum peste noi, s'a îngrijit, ca toți să avem câte ceva.

Brădean luă șalul și pungulița și cu lacrimi în ochi le strînsé la inimă.

Densul observase, că în ascuns nevasta sa lucra la ceva, ba odată o surprinse aședîndu-le în dulap, dar se făcuse, că nu vede nimic. Și uite mânăle acele scumpe pentru el, acum nu mai erau, s'au dus, s'au depărțat, s'au perdat pentru totdeuna. La vederea acestora durerea lui se potență, precând băiții săreau veseli și indestuliți și nu simțeau nici o durere. Bine dișe un poet al nostru, că „durerea este o pómă, Domnul nu o lasă să crească pe cóngra, ce e prea slabă pentru a o purta...”

a) În sinodul parochial constituit după punctul 2 de mai sus, se face votare, *nominală* pentru un individ, care se fie ales de membru al sinodului protopresbiteral din partea cercului electoral. Deci la alegerea acesta *aclamarea* nu are loc.

b) Voturile singularilor alegători se însamnă după nume la protocol, în tocma ca la alegerea deputaților sinodali și congresuali; ăra dacă votarea va fi fost secretă, adecă prin ședule: tôte ședulele se pun sub covertă, se sigilează și sigilată se alătură la protocolul special despre actul alegerii.

c) După terminarea votării protocolul special se încheie, se subscrie de președinte, de bărbații de încredere și de notariu; apoi împreună cu ședulele de votare, decă votarea va fi fost secretă, se pune sub sigilul parochial, sau al președintelui, sau al vre-unuia dintre bărbații de încredere, și așa sigilată se dă în mâna unui bărbat de încredere, ca la timpul și locul anumit să-l ducă în persoană la protopresbiter, respective la administratorul protopresbiteral, și acolo să participe la actul scrutinării.

d) Oficiul protopresbiteral deodată cu publicarea cercurilor electorale prescrișă în punctul 1, are se facă cunoscut sinodului parochial și locul, când și unde au a se aduna bărbații lor de încredere cu protocoalele de votare.

e) La terminul ficsat de oficiul protopresbiteral, bărbații de încredere din comunele, cari la olaltă formeză un cerc, se adună la locul anumit, aducând cu sine protocoalele de votare sigilate; apoi protopresbiterul sau locotenentul lui, în ființa de față a bărbaților de încredere, deschide pe rând tôte protocoalele de votare, le cetesce cu ton înalt, scrutină voturile din ele și enunță rezultatul; apoi pre acela, care din cercul întreg va fi întrunit cele mai multe voturi, îl declară de membru ales al sinodului protopresbiteral; ăra de cumva doi sau mai mulți ar avé în asemenea număr voturile cele mai multe, între ei decide sôrtea; în fine despre rezultatul scrutiniului pentru fie-care cerc se face câte un protocol separat, subscris prin toți cei de față, și astfel de protocol servește de credențional pentru cel ales. Scrutinarea cumulativă pentru mai multe cercuri într'un singur protocol nu are loc.

X. Fiind pusă în lucrare alegerea membrilor sinodului protopresbiteral, oficiul protopresbiteral emite un cerculariu către clerul și poporul din protopresbiteratul seu, prin care convocă la un loc acomodat sinodul protopresbiteral. Convocarea acesta premerge sinodului cel puțin cu 14

șile, și în ea se anumes obiectele de pertractare, între cari vine anume noua constituire a sinodului, comitetului și epitropiei protopresbiterale pe un period nou de 3 ani.

Astfel de cerculariu convocatoriu se espedeză imediat și la toți membrii singulari preoțesci și mireni aleși pentru sinodul protopresbiteral.

XI. Întrunindu-se sinodul protopresbiteral, mai întâiu face verificarea membrilor lui, apoi constituindu-se pe 3 ani sub președința protopresbiterului, respective a administratorului protopresbiteral cu un notariu pentru agendele scripturistice, sinodul între alte agende ordinare alege comitetul și epitropia protopresbiterală, anume în acesta din urmă patru epitropi și doi suplenți; de asemenea alege membri suplenți în comitetul protopresbiteral în număr de jumătate față cu cei ordinari, conform concludului congresual din 1891 Nr. 149, tôte aceste alegeri cu valoare pentru un period nou de trei ani; în fine se îngrigesc și de un comitet central în trebile școlare, decă tractul susține împreună cu alt, sau cu alte protopresbiterate vre-o școlă comună.

XII. Scaunele protopresbiterale de până acum, cu excepțiunea celor desființate, rămân ca foruri judecătorești de I-a instanță și mai departe în funcțiune, și numai locurile vacante se îndeplinesc prin alegere în sinodul protopresbiteral; ăra astfel de alegeri se astern consistoriului arhidieceșan prin act special, pentru îndeplinirea formel canonic.

XIII. La tôte alegerile menționate mai sus membrii, cari până acum au fost aleși în vre-una din respectivele corporațiuni, pot fi aleși din nou, decă ei au calificațiunea prescrișă în statutul organic §§. 6, 18, 25, 26, 40, 41, 57.

XIV. Pentru a se îndeplină esact și în bună armoniă tôte lucrările indicate în acest cerculariu, se recomandă oficiilor protopresbiterale și organelor concernente parochiale, programul aclus aici sub /, în care numerii din parentesă indică §§-ii relativi din statutul organic, respective punctele din acest cerculariu consistorial, ăra șilele sunt înțelese tôte după calendariul vechiu.

XV. Oficiile protopresbiterale au a comunica fără întârziere acest cerculariu fiesce-cărui oficiu parochial, și a controlă în modul, care l vor află mai corespunzătoriu, corectitatea procedurii sinodului parochiale la reconstituirea organismului parochial, recomandându-se în deosebi protopresbiterilor și administratorilor protopresbiterali, să conducă ei în persoană sinodele de reconstituire în acele comune biseri-

cesci, în al cărora organism actual nu află destulă garanță pentru o procedură corectă la actul reconstituirei; în fine oficiile protopresbiterale au să așternă raport la consistoriu despre îndeplinirea reconstituirilor normate mai sus, cel mult până la finea lui Februaru 1894, accludend la raport următoarele:

a) consemnarea membrilor comitetelor și epitropiilor parochiale din tôte comunele tractului protopresbiteral;

b) consemnarea membrilor sinodului, comitetului și ai epitropiei protopresbiterale;

c) consemnarea membrilor scaunului protopresbiteral, vechi și eventual noi, în carea se fie evident la fie-care datul alegerii;

d) o copă autentică a protocolului sinodului protopresbiteral și a raportelor separate, cari întregesc protocolul.

Sibiu, din ședință plenară ținută la 15 Novembre, 1893.

Consistoriul arhidieceșan.

Miron Romanul m. p.,

archiepiscop.

Dr. Remus Roșca m. p.,
secretariu.

La Crăciun.

Serbătorile naserii Mântuitorului nostru au sosit. Inimele creștinilor sunt pline de veselie, căci acesta e ziua în care fiul lui Dumnezeu s'a întrupat, s'a născut ca om din Maria Fecioră, cu menirea dumnezeieșcă de a rupe lanțurile sclăviei spirituale, în care zăcea omenimea și a propovădui lumina contra întunerecului, adevărul contra miucionii, a propovădui acele învățături sublime, cari și ađi după atatea vécuri strălucesc prin curătenia, morala și adevărul cuprins în ele, mai altfel ca petrele nestimate și a căror stăpânire nesfirșită va fi.

Bucurie este în acesta și în casa fiecărui creștin și cu bucurie deosebită serbeză biserica noastră aceste praznice ale naserii Mirelui ei, căci în acesta și s'au ivit pe pământ, între omeni, rađele adevăratei credințe, singură fericitoare pentru omeni.

Și dacă creștinii singuratici se bucură la acesta și măreță, că Atotputernicul Dđeu prin bunătatea sa le-a deschis calea mântuirii și fericirii, să impune întrebarea, că ore națiunea noastră, în totalitatea ei ca individ, pôte să se bucure, să se veselă, în acesta și în tiena, liniștită, fără îngrijire de sôrtea ce o așteptă în viitorul apropiat? Pôte ea să privescă în calea viitorului cu siguranță, cum o pot face acesta alte popore, cari

trăiesc în împreurări mai favoritoare ca noi?

Credem, că nu greșim, dacă la acesta întrebare respondem, cu: nu, și credem mai departe, că dacă am întreba pe ori care fiu al națiunii noastre de pe plaiurile frumoșei noastre patrii, ne-ar răspunde tot cu cuvântul acesta negativ și ne-ar spune, că îngrijirea s'a răspândit pretutindenea, a cuprins tôte inimele. Și acesta îngrijire nu este lipsită de base. De un șir de ani încóce s'a observat, că cercurile conducătoare ale patriei noastre și însași societatea magiară are tendința de a schimba forma de stat poliglot a țerei noastre într'un stat național magiar; unii au spus-o acesta chiar pe față și au declarat, că poporele patriei trebuie mai cnrënd ori mai târđiu să se contopescă în națiunea magiară. A spus-o acesta apriat Dr. Kosztenszky în o broșură a sa. Pornită astfel societatea magiară în direcțiunea acesta și insufletită de idea amăgitoare, dar utopică a unui stat național, cu un singur popor, tôte acțiunile sale și le-a subordinat acestei tendințe. Dând apoi de-o rezistență puternică la poporele nemagiare, și cu deosebire la români, întru realizarea planului ei, a tăbărit asupra noastră cu o furie nespă și în întruniri publice, în diare și pretotindenea ni se dădeau cele mai bajocoritore titule, de proști, neculți, resvrători, agitatori, rei patrioți ș. a. Și nici acum magiarii nu sunt împacăți cu idea, că noi trebuie să trăim și vom trăi ca români pe acest pământ. ăta d. e. cum se tânguesce un corespondent al lui „Egyetértés”, în numărul din 2 Ianuarie u. c.

„Dacă vine la noi un strein de cătră sud-ost, nu pôte deosebi, că unde se începe Ungaria, el se află încungurată de comune române, ca în mijlocul României; dacă vine dinspre sud, da pe un mare teritor de serbi însuflețiți, de cât cari mai buni nu se nasc nici în lăuntru Sêrbiei; mergend apoi spre nord, pe o bună bucată de pământ află nemți cu dialect șvăbesc, ca și când s'ar afla în Germania. Numai de pe stêlpii de lângă marginea drumului, văpsiți în tricolor național, și de pe bani scie, că se află în Ungaria.”

Corespondentul vrea să đică prin acesta, că-e o rușine, că în Ungaria streinul dă de popore namagiare și face indirect provocarea, că acesta ar trebui să se schimbe.

Să se schimbe, dar cum? Pe calea de până acum nu s'a putut ajunge la rezultat și astfel se pare a se schimba modul de procedere. De un timp scurt încóce, de când a vorbit ministrul Hieronymi în dietă despre împăcarea naționalităților, ni se asigură la ori ce ocaziune, că nimenea

Să puse apoi pe un scaun, ce era în apropiere și stringend șalul și pungulița la pept, să adenci în gânduri.

Lelea Irina scia de durerea ce îl sdrobea și scia și aceea, că în casuri de aceste mai bine este să lași pe om în pace. Luă dar copii de mână și îi duse în altă odaie, lăsând pe Brădean singur cu amintirile acele dulci ale trecutului.

După ce culcă băieții se puse și ea, pe un scăunenciu înaintea focului și se perdú în gânduri. Lacrimile îi udaseră fața ei vestedă și uscată.

Vântul șuera și acum cu putere. În odaie era liniștite. — Luminările de pe pom s'au stins.

O isbitură puternică a vântului în geamurile ferestilor îl tređi și pe Brădean din amorțelă.

Mănile îi erau și acum încleștate pe șal și pungulița.

Era târđiu nóptea.

Tótă casa era în liniște. Băieții dormiau liniștiți cu veselia pe față și cu jucărele în mâni. Numai Brădean cu durerea lui și lelea Irină mai veghiau.

Sibiu 24 Dec. st. v. 1893.

Margareta Moldovan.

ȚĂRANUL ROMÂN.

De Carmen Sylva.

Limbagiul țeranului român e înflorit ca și natura; ei vorbesc numai în pilde: „Cum o mai duci în casă?” întrebai eu într-o đă. „Cu tusea, cu junghiul!” — „Cum mergi?” — „Ca cănele în căruță!” — „Ai un băiat?” — „Am avut doi brađi, însă i-a doborât furtuna!” — Țipetul unei mame cătră fata ei: „Ți plânge copilul; l'ai lăsat să cadă! Nu scii că trebuie să-l îngrigesci ca pe o garofiță?” — „Ce fel e iubitul teu?” — „Ca grăul tiner pe un câmp de porumb?”

Românul nu-ți va spune nici odată, că e sănătos. „De! nu tocmai rêu!” nici nu spune vre-odată, că-i merge rêu.

Îi spui un lucru care cređi că o să-l convingă. După ce te ascultă, fără să đică nici o vorbă, îți răspunde: „O fi!” Când îl întrebi, unde se duce: „Vream să me duc la câmp!” (Vécuri întregi el n'a scuit dacă nu va fi omorît pe drum). În timpul resbelului, când întrebam pe răniți cum le e: „Destul de bine, numai me dore pieptul și osul dela piciorul tăiat, și brațul...” răspundeau

ei... Și câte odată acela, care-mi răspundea astfel, a doua đă era mort.

Multe scene duióse și dureróse îmi deschiseră ochii în timpul acesta de resbel asupra firei poporului acestuia ciudat, plin de superstiții, de evlavie copilărescă, de melancolie și de glumă tot într'o vreme.

Am vedut femeile de un devotament estrem: după ce au căutat pe bărbatul lor de-alungul Dunării și în tôte spitalele, găsindu-l în sfârșit bolnav și desfigurat, primind o clătinare din cap în loc de salutare și stând și și nópte în picioare la capătului, am vedut mumele, chemate cu țipete mari în dureri de fiul lor eroic și acoperindu-le mâinile cu sărutări.

Un rănit, cu falca de jos distrusă, hidos și infectând tótă baraca ambulanței, voi să dicteze unca din domnișó-ele mele de onóre o scrisóre pentru nevasta lui: Nădăduesc, că scrisórea asta o să te găsescă în minutul cel mai fericit din vieță. (Tôte scrisórele începeau așa.) Cât despre mine trebuie să scii că sunt fôrte bine și sunt rănit în piept.”

Mirarea făcu pe față să stea din scris: „Bine Niculae nu-i adevărat, ce spui!” — „Nu cumva cređi dta că nevasta o să-mi

remăie credincióasă, dacă me va scii așa de schilod?”

Fusesem chemată în oraș lângă un tiner, căruia i se tăiasă un picior și care era de nemângăiat.

Fiind că nu fusesem de față la operație, nu șciam, care picior era tăiat. M'am pus pe marginea patului și i-am vorbit cel puțin o jumătate de cias. El îmi zămbia mereu.

După ce m'am sculat, damele de gardă descoperiră, că șeđusem pe piciorul cel tăiat. Și acum me inflorez, când me gândesc la greșela mea!”

— Bine, dragă băete! nu te-a durut?

— Aș fi suferit încă multe ciasuri, numai ca să aud glasul dtale!

Un tiner frumos murise în cortul dinaintea baracei mele. A doua đă era o đă urită, rece din Novembre. Cefa era fôrte desă, pământul era clisos.

De-odată vedurăm, că vine un bărbat și o femeie, care ieșu din negură ca nesceiezme. Femeaera îmbrăcată numai cu o cămeșă scurtă, abia îi trecea de genunchi, cu câteva zdrențe și cu o cărpă albă care îi împodobia capul bētrân, slăbit de mișerie.

nu vrea să ne înstrăineze de naționalitate a noastră și că vom fi lăsați a ne desvolta liberi, conform firei noastre.

Pe când însă vin cu drăcia aceste asigurări de dragoste, — scrise pe hârtia răbdătoare a diarelor, ce se petrece în fapt?

Comitatele cer dela guvern măsuri restrictive contra diaristicele noastre și alte măsuri măiestrite, cum a cerut comitatul Cojocnei; procesele de presă curg drăcie; dela scările noastre se pretinde să facă același progres în limba magiară, ca scările magiare din limba lor maternă și învățătorii, cari nu știu perfect limba magiară, sunt amenințați cu destituire, precum am vedut-o acăsta în cel mai românesc comitat, la Făgăraș; ici-colo suntem șicanați și în alte forme, dovadă oprirea zidirei bisericele din Doboli inf. apoi pe lângă toate aceste aci sunt proiectele politico-bisericesci, despre cari a dis Busbach la gratularea de anul nou, că prin ele se intenționează apropierea locuitorilor de diferite limbi și confesiuni și valorarea spiritului magiar.

Faptele vorbesc și în fața acestor fapte suntem noi îngrijați. Suntem, îngrijați, căci avem durere de poporul nostru și suntem îngrijați, căci prin încercările ce se fac, suntem adânc jigniți în desvoltarea noastră. Simțim, că asupra noastră vine, nu o furtună violentă, care rupe arborii din rădăcină, ci o încercare grea, poate mai grea decum au fost acele, la cari au fost supuși moșii și strămoșii noștri.

Insă sus inimile! Precum au trecut prin grele încercări înaintașii noștri, vom trece și noi. Numai tărie se avem și tăria se ne o căutăm în forțele noastre proprii, în jertfrea și abnegația de sine, în concordie și în iubirea nefermărită, mare și neînfrântă ca stâncile Carpaților noștri față de tot ce e al nostru, tot ce e românesc.

La aceste frumoase serbători ale bisericele noastre la serbătorile nasterii Mântuitorului lumii, îngrijați de sârtea mult cercatele noastre națiuni, să ne investim cu aceste arme de apărare, cari ne vor fi un puternic scut în grelele încercări, ce ne astéptă!

Revista politică.

După presemnele de până acuma, partidul lui Apponyi va observa în cesiunea politică bisericescă a guvernului o atitudine hotărâtă opozițională. Proiectele bisericesci vor da ansă la o luptă, care nu se va purta numai contra cabinetului ci și a reformelor. Foile guvernamentale sunt nemulțămite, că șeful partidului „național“

Mergea cu pulpele góle și slabe prin noroiul acesta, cu brațele încărcate de rufe, pentru copilul ei. Intrebă de fiul ei și până se nu pot s'o ajung, o vedui că cade în genunchi cu un țipet sfâșietor. Un soldat îi spusese:

„A murit eri în cortul seu“.

Cămeșile albe și curate, pe care le aduse pentru el cu drag, îi scăpară în noroiu, și smulgându și pèrul, bătându-se în pept, strigă mereu: Radule, copilul meu, Radule! Radule! Radule! Nu voi să audă nici o mângâiere, nici o hrană, nici adăpost, se sculă și plecă întorcându-se la fie care pas și strigând pe Radu. Forma ei păru peste măsură de mare în aerul acela opac; glasul ei suna ciudat în umiditatea dêsă și chiar când nu se mai vedea, tot se audia țipetul ei; Radule! Radule!

Nici până acum n'am putut să uit scena acăsta.

Pe un tiner nu putusem să-l scap măcar că fusese bine îngriț patru luni întregi. În cel din urmă sfert de cés din viața lui mi se vorbía cam tare lângă patul, în care zăcea el. M'apropiai de dènsul și disei: Facem mult șgomot nu-i așa? — Ce face cu asta, dacă pot numai să te ved. Muma

nu a făcut cu ocaziunea felicitărilor de anul nou enunțându în cesiunea proiectului de căsătorie.

În sinul partidului apponist pare a fi mare fierbere. Deputatul și vice-președintele partidului național, Horvath Gyula, și-a dat demisia din preșidenție. În motivarea retragerii dice, că deși între el și conducătorii partidei nu există diferențe în cesiunile politice-bisericesci, totuși nu poate accepta tactica, ce vrea să o urmeze acest partid cu ocaziunea desbaterilor. Interesant mai este, că diarul „M. Állam“ a publicat un apel în numele comitetului executiv catolic, în care receră pe soții de principii a informa pe comitet, dacă deputatul din cercul respectiv a făcut vre-o promisiune în scris sau cu gura și că, dacă s'a făcut acăsta, să se înainteze informațiile autentice dep. cont. Lad. Szapáry sau la redacțiunea numitei foi.

* * *

În ziua de anul nou, președintele Carnot a primit felicitările corpului diplomatic. Răspunsul, cel l'a dat nuniului papal Ferrata, este viu comentat de presa europeană. Carnot a dis:

Salut cu încredere aurora anului nou, care este chemat să apropie marea familie omenescă de ținta aceea mare cătră care nisuesce civilizațiunea, spotirea moralului popórelor și desvoltarea existenței materiale. D-vóstră, domnii mei, v'ați pus în serviciul aceleleși cause, ca și noi, când vè jertfiți ostenelele pentru apropierea tuturor națiunilor. Franca rămâne credincioasă acestei probleme și ea n'are decât să urmeze tradițiilor sale, pentru ca să dea dovadă de iubirea, ce-o păstrează ordinei, de alipirea ei nebirută la libertate, de respectul ei față de drept și lege, și de interesul ei față de cuceririle păcei. Anul trecut va trăi viu în amintirea noastră. Cea mai adencă a noastră dorință e, ca anul nou să împlinescă toate speranțele noastre, ce le punem în binefacerile păcii și în desvoltarea salutară a înțegerii internaționale.

* * *

Tratatul comercial între România și Germania a fost pus în discușiune în camerele române în ședințele trecute. Opoșiția a pășit hotărât contra acestui tratat, vorbind în special d-nii: Sturdza, Aurelian și Fleva. Vorbitorilor din opoșițiune le-a răspuns d-nii ministrii: Lahovary, Ionescu, Ghermani etc. În o ședință extraordinară de nópte s'a primit tratatul de comerț cu majoritate de voturi. Opoșiția și-a motivat purcederea cu argumentarea, că prin noul tratat se favorisează fôrte mult raporturile eco-

lui începu să țipe și să plângă, când muri el. Fu rugată ca să tacă fiind că voiau să'mi ascundă mórtea fiului ei până a două di. Ea avu mărirea de suflet și puterea ca să tacă.

Din „Familia“.

Singur.

Tu, și-a dragostei lumină,
Ce'n suflet mi-ai aprins,
Din a lunei vâlmășaguri
În etern te-ai dus, te-ai stins.

Și străin p'acést pământ
Ca de prietini — m'am legat
De voi flori și-a mele taine
Voué le-am încredințat.

N'am creșul, că bruma tómcnei,
Așa 'ngrab va sêruta,
Și cu recea ei suflare
În deșert va scutura.

Astăzi lumea mi-pare gólă,
Când perd tot ce mi-a fost drag,
Când nădejdea mi-e sdrobotită,
Érá sufletul pribég. M. Pèrvu.

nomice ale Austro-Ungariei. Precum se scie, parlamentul german încă a votat acest tratat cu o mică majoritate a voturilor.

Camerele române și au amânât ședințele din cauza serbătorilor de Crăciun până în 11 Ianuarie.

* * *

Între ministrul de interne și comitatul Turda Arieș domnesce de câteva zile un conflict vehement. Ministrul adecă s'a exprimat într'un emis, că ampoiații comitatului nu sunt capabili de administrațiune și a ordonat cercetarea disciplinară contra pretorului Domokos, carele nu și-a împlinit cu scumpătate datorința față cu unii „agitatori valachi“. Congregațiunea comitatensă a desbătut emisul ministerial și răspunde ministrului în termeni „cuzezanți“. Diarele opoșiționale dau însă altă față lucrului și afirmă, că ministrul de aceea a acusat pe ampoiați, de ore ce guvernul se află în pragul unui act de împăcare cu naționalitățile. El a inaugurat politica de împăcare guvernului Szapáry.

Lămuriri.

„Corespondența română“ din Bucuresci, al cărei redactor este dl I. Slavici se ocupă cu primaticolul din nr. 137 al fôiei noastre, relativ la vorbirea dlui Sturdza din senatul României, în care dl Sturdza a susținut programul fôiei noastre și care, afară de un punct, uniunea Ardélului, este identic cu programul partidului național.

Lăsând la o parte de astădată ori ce discușiune, venim a constata unele neesacități, ce se află în articolul „Corespondenței române.“

Să dice adecă de două ori în acel articol, că „Telegraful român“ „este fôia metropolitului Miron Roman.“ Constatăm, că acăsta nu e adevărat și adevărul este, că fôia „Telegraful român“ nu e fôia personală a Esceleției Sale I. P. S. D. Miron Romanul, cum apare din acel articol, ci este fôia archidiecele noastre ortodoxe, pusă sub îngrijirea comisiunei administrative a tipografiei archidiecele și astfel așteptăm, ca pe viitor, conform stărei factice, dacă dnii de la „Coresp rom.“ se vor mai indeletnici cu articoli de ai noștri, să binevoiescă a se refera la fôia noastră, ér' nu la persóna Esceleției Sale Archiepiscopului și Metropolitului nostru.

Se susține apoi, că fôia noastră „nu s'a încumetat să reproducă în întregime discursul“ (al dlui Sturdza) Acăsta éráși e un neadevăr, căci noi am reproduc în doi nri, anteriori nru-lui 137, întreg discursul dlui Sturdza

Suceva. *)

Pierdut'n negura uitării vaste,
Viséză de trecutul séu Suceava,
Când isbucnia adese'n sinu-i lava
De lupte, pentru mulți dușmani, nefaste,

Sub gliile ei dórme vechea óste —
Nu-i chiamă pe voinici la arme, brava?
Tot óre'n lăncedă trîțețe sta-va
Oftând de lipsa famei sale caste?

Ei vèd cum parcă vin cu lănci și scuturi,
S'o apere de réutációse litfe,
Sé-i scape legile străvechi și datini.

Dar vai! De géba's cele începuturi...
Nepoții fug, în gropi cad óse tife —
Trădată, tu Suceava, fruntea'ți latini.

T. Bocancea.

*) Frumosul sonet cu acăsta titulă, pe care îl scótem din „Gazeta Bucovinei“ e scris în memoria gloriei de odinioară a orașului Suceva, vechă capitală a Moldovei și scaunul de reședință a lui Ștefan cel Mare. În privința ritmică ea ne aduce aminte de frumosul sonet al lui Eminescu: „S'a stins viața falniciei Veneții“

și anume din cuvânt în cuvânt după „Corespondența română“.

Între-cât deci „s'a ferit“ „Corespondența rom.“ „sè citeze cuvintele referitoare la memorandumul dus împèratului Austro-Ungariei“, întru atâta ne-am putut feri și noi.

În fine mai marcăm un lucru. „Corespondența rom.“ pretinde de la Esceleția sa Archiepiscopul și Mitropolitul nostru „sè între în luptă pentru revindicările românilor, sè le susțină, sè combată pentru dênsele“.

Este sciut, că archiereii și consistoriile noastre nici când n'au lipsit a apera interesele bisericele, când acele au fost atacate, și acăsta au făcut-o și o fac prin remonstrațiuni și representațiuni la locurile cuvenite, precum și cu graiu viu în casa magnaților.

Dacă însă vorba e de o acțiune politică națională, de „revindicări“ politice, apoi terenul pentru aceste astăzi este închis dinaintea prelațiilor noștri chiar prin tonul și ținuta diarelor noastre per eminentiam naționale, și prin toate conferențele deosemena naționale din deceniul din urmă, cari la întrunirile lor au ignorat cu totul pre prelații ambelor biserice române, lăsându i sè-și caute și ei mandate dela ore-care cerc electoral, dacă vréu să participe la conferențe, cea-ce ar fi pentru archierei o adevărată degradare, mai ales căci lor li sè cuvine sè fie bărbați de încredere ai publicului întreg, ér nu numai a unui sau altui cerc electoral.

Noutăți.

C. Fritz Gerald cunoscutul corespondent englez, despre care am anunțat într'un număr anterior al fôiei noastre, că a venit în Ardél ca să ia informațiuni esacte despre cesiunea română, a conferat în Cluș cu mai mulți bărbați de ai noștri, precum și cu unii politici magiari. Din Cluș a mers la Deș și Bistrița. În Bistrița, precum aflăm din „Budapesti Hirlap“ a primit nește informațiuni tendențioze dela notariul public de acolo dl Kellner, care s'a încercat a-i arêta cu „date statistice“, că în privința valórei militare românilor sunt inferiori rassei magiare. Dl Fr. Gerald părăsind părțile nordice ale țerei, a călătorit, precum ni se scie în nunții apuseni și a petrecut mai multe zile în Câmpeni, Abrud, unde éráși s'a întrefinut în cesiunea raportului românilor cu magiarii.

În Alba Iulia a conferat cu advocații Nicula, Patija și cu adm. prot. N. Ivan, la carele a petrecut aprópe 3 ore, primind deslușiri în ce privește postuladele românilor din Ardél. Din Alba-Iulia a plecat la Blașiu, ér de present se află în Sibiu.

* * *

Dela curtea română. Altefele Lor regale principele Ferdinand și principesa Maria se vor reintórce Luni în Bucuresci—din călétoria, ce o au făcut în Germania.

* * *

Bal. Comitetul reuniunii femeilor române din Sibiu a împărțit invitările pentru balul reuniunii. Ele sunt de următorii cuprins:

Reuniunea femeilor române din Sibiu vè invită cu tótă onórea la Balul, care va avea loc în 18 Ianuarie 1894 st. n. în sala dela „Casa societății“ (Gesellschaftshaus). Începutul la 8 ore séra. Venitul curat este destinat în favorul reuniunii. Bilete de intrare: à 1 fl. 50 cr. de persónă. — Loge pentru 4 persóne 8 fl. Bilete de intrare se pot primi pe lângă presentarea acesteie invitări, în ziua balului dela 10—12 ore p. m. la hotelul „Neuherer“, camera Nr. 5, ér séra la cassă cu 2 fl. de persónă.

* * *

Contra naționalităților. În congregațiunea de tómnă a comitatului Huniedóra s'a primit proiectul lui Bartha, care a fost recomandat de comitatul Cojocnei. În acăsta congregațiune s'au primit și alte proiecte, cari taie în interesele românilor. Adresa fágărășenilor a picat. Au luat parte activă.

și au pășit energic pentru interesele românilor: P. O. D. protopresb. Damianu, Crainic și d-nii Hossu.

Contra învățătorilor. Foile săsesci sunt tulburate. Din Bistrița i-se scrie ziariului „Sieb. D. Tageblatt“ că inspectorul școlarii a făcut propunerea în comitetul administrativ ca să dificleze diplomele tuturor învățătorilor, cari nu știu unguresce. Propunerea a fost primită. După numita foie 15 învățători săsesci vor căde jertfă. Învățătorii români încă vor fi supuși strictei censurări a inspectorului, care-și arogă un drept mai mare ca și care îl dă legea.

Revanșă. Se scie, că adresa fâgărășenilor a fost respinsă de adunarea municipală a comit. Cojocna; fâgărășenii drept revanșă încă au respins proiectul lui Bartha.

Alegerile în reprezentanța opidană din Alba Iulia s'au întâmplat în 19 Decembrie — și dintre români au fost aleși: Velican, Ivan, Görög și Rada.

Pentru mileniu. Foile magiare scriu, că „jidovimea magiară“ se pregătesce a da un nou semn al sentimentului ei patriotic. Jidovimea din Chichinda-Mare a decis, că va porni o mișcare în țara întrăgă pe calea oficiilor de matricule ovreesci, ca pe mileniu jidanii să-și magiarizeze în masă numele. Jidovimea magiară, dă foile, sigur că se va alătura la această mișcare. — Patrioți, n'ai ce face!...

Dotatia comitatelor de cătră stat. Ministrul de interne a ficsat sumele, cu cari statul dotază singuraticile comitate. Suma totală a dotațiunii e de 4,947,500 fl. Cea mai mare sumă o capătă comitatul Pesta-Pilis-Cumania, de fl. 186,400; cea mai mică Ugocia, fl. 36,400. Comitatele noastre capătă următoarele sume dela stat: Alba int. 64,400 Bistrița-Năsăud 49,400; Brașov 45,300; Ciuc 51,100; Făgăraș 43,500; Hunedóra 86,400; Tirnava-Mică 43,700; Cojocna 68,000; Mureș-Turda 59,900; Târnava-Mare 56,000; Sibiu 60,700; Sălăgiu 69,200; Solnoc-Do-béca 74,800; Turda-Arieș 56,900; Odorheiu 44,100 fl.

Rectificare In „Țara noastră“ (descrierea Ardélului) din nr. 140 s'a strecurat o greșală, anume anul morții poetului Andrei Mureșan nu este 1856, cum s'a tipărit greșit, ci 1863.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Onorate domnule redactor!

In nrul 138 al prețutului ziar „Telegraful Român“, ați bine voit a publica o corespondință, în care un geogean ne atribue nouă preoților rezultatul alegerii de primariu.

Nu voesc să întru în polemii cu anonimul, care nu are curagiul a se descoperi cine este, pentru ca se știu încât e autorizat a tracta preoțimea în mod atât de brusc.*)

Trebuie însă să constat cumcă eu personal nici când nu am consimțit și nu consimt nici astăzi ca în fruntea comunei noastre să stea ca primariu un fiu de alui israil și nici nu am concurs cu votul meu la acesta.

Legea comuna'ă destul de fatală pentru noi a pus dreptul de candidare în mâinile protopretorelui, ér jidanul cu beuturile lui spirtuoșe a știut ademeni pe destui ca să'l aclameze, în butul tuturor protestelor ce s'au ridicat din partea noastră acelor ce am creșut, că demnitatea comunei suferă sub conducerea unui evreu chiar și când acela ar fi pe placul protopretorelui și al notariului.

Dacă pe acești domni nu-i genează a candida pe un singur om din comună și daeă ei fac dreptul de alegere al poporului ilusoriu, noi preoții contra forții ce ni se face nu putem provoca nici conflict, nici măceluri sângeróse, căci misiunea noastră nu este a provoca turburări în popor.**)

*) Nu persóna, cine a scris, ci faptul descris e de considerat.

**) Nici n'a fies nimenea; e dureros însă că nu v'e știți câștiga influință mai mare, decât jidanul la popor. Red.

E dureros că am ajuns acolo, unde nu ne putem valida vederile noastre și acesta ar trebui se o scie și geogeanul, care aruncă fără cruțare în noi cu tină.

Cât pentru aceea că noi am fi ómeni slabi de inger, egoisti și neharnici de conducere, sunt a ne judeca autoritățile noastre bisericesci competente ér nu cel ce nu are curagiul a-și pune numele sub scrisorile cu care vrea să ne blameze pe noi în public. Geógiul de sus, în 20 Decembre, 1893.

Antoniu Repede,
paroch gr. or.

Cântul în scóla poporală.

(Urmare.)

V Tonul al treilea mi.

Învățătorul desvóltă și tonul al treilea mi în modul cel arêtat la tonul al doilea re; forméză și cu acest ton esercițiile ritmice până ce îl eserciteză bine, după ce apoi împreună tóte trei tonurile și forméză eserciții cu acestea. Esercițiile acestea éráși le póte inmulți în modul arêtat mai nainte. Esercițiul de tóte dílele: *do-re-mi, mi-re-do*, care eserciții îl cântă elevii în tótă óra la început de vre-o 5-6 ori. După terminarea esercițiilor purcede învățătorul la propunerea unei cântări, care de astădată are să se misce în cerc de 3 tonuri. Să nu se lasă învățătorul a fi sedus de desteritatea elevilor întru a supavegia esercițiile și a trece îndată la propunerea cântărilor, căci desteritatea e numai aparentă, dar nu e destul de sigură. Deja la al 3-4-lea esercițiu încep elevii a cunoșce raportul tonului mi față de celelalte două, dar pentru aceea nu vom înceta cu esercițiile până ce elevii într'adevăr sunt capabili a umbla pe piciórele lor proprii. Mai bine puțin și bine, decât mult și réu.

La scólele cu mai mulți învățători pot să se percurgă și unele eserciții cu mészura necompletă și să se propună și vre-o cântare asemenea cu mészura necompletă. La scóla cu un învățător însă esercițiile acestea pot rămânea pe alt an, ceace observ și cu privire la celelalte tonuri trac tându.

VI. Tonul al patrulea și cincele fa, sol

Tractarea, ecsercitarea și aplicarea acestor tonuri să întâmplă întocmai ca celelalte. După ce însă am percurs și ecsercițiile cu tonul sol și am tractat și o cântare în acest cerc pentru ca elevii să fie într'adevăr stăpâni preste materia percursă, îi vom ecsercita încă și în sârituri anume dela 1-3-5, 5-3-1; 2-4, 4-2, 1-4, 4-1; 1-5, 5-1. Cu această ocaziune ecsercițiul de tóte dílele va fi: *do, mi, sol, sol, mi do*. Compunem eserciții cu diferite sârituri și le percurgem și pre acestea apoi tractăm și vre o cântare.

Cu acestea am fi terminat materialul destinat pentru anul I. de scóla, mai observ numai, că mai având încă timp, învățătorul va lua și ecserciții cu mészura de 3 timpuri în cercul celor 5 tonuri.

Va îngriji apoi învățătorul, ca cântările învățate să le cânte elevii nu numai precis, dar și cu modulațiuni, ca cu atât mai mult să se identifice cu sufletul băieților.

(Va urma.)

Nr. 630

[247] 3-3

Citațiune edictală.

Moise Floria din Jimbor, carele de mai mulți ani a părăsit cu necredință pe legitima lui soție Ana Viscrean alias Cocis din Jimbor, cu 2 copii mici, și de 3 ani trecuți a părăsit și locul nascerei și patria sa, érá locul absentului fiind necunoscut se ci-

téză în restimp de 6 luni de díle a se infătoșă înainte forului matrimonial concernent, căci altfel și în absența lui se va aduce hotărîrea divorțială, conform prescrișelor canonice.

Cohalm, 28 Octobree, 1893.

Scaunul protopopesc gr. or. al Cohalmului, ca for matrimonial de I instanță.

Nicolau D. Mircea,
protopresb.

Nr. 488

(246) 3-3

Citațiune edictală.

Simion Orbu din Bogata olteană, legitimul bărbat al Bucurei Pușlenghia din Ungra, carele a părăsit cu necredință pe muera lui legitimă de șase ani de díle, fără a se sci locul aflării lui, este prin acesta citat, ca în termin de șase luni de díle dela prima publicare a acestora în „Telegraful Român“ să se prezenteze înaintea subsemnatului oficiu protopresbiteral, căci la din contră procesul divorțial urđit contra lui din partea

muerii sale se va pertracta și decide și în absența lui.

Cohalm, 24 August, 1893.

Oficiul prot. gr. ort. al Cohalmului.

Nicolau D. Mircea
protopresb

Szám 6764—1893 polg. [250] 2—3

Hirdetmény.

A nagyszabeni kir. törvényszék közteszi, hogy Kelnek község határa tagosításának megengedhetősége feletti tárgyalást Schusster Gyula kelneki birtokos kérelme folytán elrendelte és annak határnapjával 1894 évi február hó 20 dik napját d. e. 9 órakor a kelneki községi iródába kitűzte.

Ezen tárgyalásra az összes érdekelt birtokosok azon megjegyzéssel idéztetnek meg, hogy az arra meg nem jelenő birtokosok a tagosításba beleegyezőknek fognak tekintetni.

A nagyszabeni királyi törvényszéknek 1893 évi december hó 21-én tartott üléséből.

Jánossy,
elők.

Kosztá,
jegyző.

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIIU.

A eșit de sub presă:

[237] 5

CALENDARIU

pe anul comun dela Christos 1894.

Anul al patruđeci și treilea.

Prețul unui exemplariu legat **30 cr.**, pentru vândători nelegat **23 cr.** v. a. și legat **25 cr.** v. a.

CUPRINSUL:

Cronologie. — Calendariul (julian și gregorian, cu însemnarea exactă a Evangeliilor și glasilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domitoare austriace. — Regenții europeni. — Serviciul postal și telegrafic. — Conspetcul săptămânilor. — Tacsă de timbru pentru polițe și documente. — Tabela pentru computarea intereselor.

Șematismul

bisericeii ortodoxe orientale române din Ungaria și Transilvania, cuprinđnd și pe protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parochii și învățătorii cu comunele bisericesci din archidieceasă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarchii metropolielor învecinate din Austro-Ungaria.

Evidența pentru oficiile parochiale și protopresbiterale. — Partea literară: Educațiunea. — Poesii. — Anecdote.

Însemnarea tégurilor după alfabet, după luni și díle. — Anunțe.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiu.

Abonați „Calicul“!

Un terno sigur fac toți cei-ce abonéză

„CALICUL“

ziar humoristic și satiric cu multe ilustrațiuni, pe anul 1894.

Prețul abonamentului ordinariu, pe întreg anul e 3 fl. sau 7 franci și cine nu va ride de cel puțin 3 ori din fie-care număr, acela își primesce abonamentul solvit înapoi.

Toți cei cu puțină dare de mână primesc „Calicul“ cu 2 fl. sau 5 franci pe an.

Toți cei sêraci, fără deosebire de rang și dignitate, tot așa militarii subalterni, studenții, meseriași, gendarmii, finanții, cantorii, crâșnicii, clopotarii și toți cei incurcați în procese de despărțenie primesc „Calicul“ cu 1 fl 50 cr. sau 4 franci pe an.

Mai ieftin nici guta nu lovesce!

Abonenții ordinari, care până în 1 Ianuariu vechiu, ne trimit întreg abonamentul de 3 fl. sau 7 franci, primesc noul calendariu al „Calicului“ gratuit, sau pe de-asupra, ca fuiorul popii și tot anul rid.

Abonenții cu prețuri reduse, pentru 36 cr. sau 1 franc, primesc calendariul „Calicului“ espedat franco.

De probă primesc primul număr al „Calicului“ pe anul 1894 toți cei-ce ni l cer.

La cinci abonamente de ori-ce natură dăm al șaselea gratuit.

Concedem și plățirea abonamentului ori când în decursul anului. Devisa „Calicului“, care acum întră în anul al 14-lea, a fost și e: Lectură originală humoristică și satirică și ris cu ori-ce preț.

A se adresa la Sibiu

Administrațiunea „Calicului“.

[249] 2-3